

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

LM: 100045/914.

Kraków, dnia 18. lipca 1914 r.

I b.

REGULAMIN DLA KOMUNIKACYI w stoł. król. mieście Krakowie.

Zgodnie z uchwałą Rady miejskiej z dnia 9. lipca 1914 r. opartą na postanowieniach § 60 ust. 30 statutu m. wydaje Magistrat w porozumieniu z c. k. Dyrekcyą Policji w Krakowie następujące rozporządzenie, dotyczące unormowania komunikacyi ulicznej w stoł. król. mieście Krakowie.

ROZDZIAŁ I.

Komunikacya piesza.

§ 1.

Komunikacya piesza odbywa się chodnikami.

Chodnikiem nie wolno nosić konewek, szaflików, wielkich koszów, skrzyń, drągów, desek, wogóle żadnych przedmiotów, którymi można uszkodzić lub splamić suknie przechodniom lub ich uderzyć. Nie wolno również obnosić po chodniku plakatów reklamowych.

§ 40 dotychczas. regulaminu.

Przedmioty tego rodzaju należy nieść torem jezdnym, idąc lewą jego stroną tuż obok chodnika, tj. stroną położoną po lewej stronie przechodnia.

Przedmioty znacznej długości, jak deski, prągi, drągi i t. p. powinno nieść dwóch ludzi.

§ 41 regulaminu.

Chodzić należy lewą stroną chodnika (deptaku, ścieżki, plant i t. p.), wymijając zawsze na lewo, wyprzedzać zaś na prawo. W ulicach wąskich względnie w ulicach o wąskich chodnikach i na mostach należy iść zawsze chodnikiem położonym po lewej ręce przechodnia.

Na środku chodnika nie wolno się zatrzymywać.

§ 11 rozp. uzup. regul. z r. 1887.

§ 2.

Wózki i krzesła do wożenia dzieci i chorych, można przewozić po chodnikach o ile to nie przeszkadza komunikacyi.

§ 51 dotychczas. regulaminu.

§ 3.

Dzieci poniżej wieku szkolnego nie wolno puszczać na ulicę i place publiczne bez nadzoru. Osoby towarzyszące dzieciom powinny dopilnować, aby nie schodziły z chodnika na tor jezdny.

§ 4.

Każdy przechodzień powinien zwracać uwagę na przeszkody komunikacyjne (n. p. zepsuty bruk, nie posypany w czasie gołoledzi chodnik, sterczące lub leżące ogrodzenie itp.). Przeszkody te należy omijać.

Przepis zaprojektowany przez p. Syndyka m.

Bez koniecznej potrzeby nie wolno chodzić po torze jezdnym, a zwłaszcza po torach kolei elektrycznej.

Zakazanem jest chodzenie po gruntach miejskich nie przeznaczonych do komunikacji.

§ 5.

Ogólne zakazy.

Zabrania się wszystkiego, co wywołać może przeszkodę w komunikacji ulicznej lub naruszyć bezpieczeństwo publiczne.

W szczególności zakazuje się ślizgania po ulicach w miejscach lodem pokrytych, saneczkowania, rzucania śniegiem, gry w piłkę, wszelkiego rodzaju strzelania z kapsli, prochem, urządzania hałaśliwych zabaw itp., czepiania się wozów jadących, toczenia bezek, puszczenia latawców, rzucania świateł lusterkami lub w ogólności przedmiotami odbijającymi słońce.

Zakazuje się również nawoływania przechodniów do kupna tudzież gromadnego wystawiania przed wejściami do sklepów i przed bramami domów, oraz na narożnikach ulic.

Z ust. 11 rozp. uzup. regulaminu

ROZDZIAŁ II.

Komunikacja kołowa.

§ 6.

Przepisy ogólne.

§ 43 regulaminu.

Po chodnikach (deptakach, ścieżkach plant i ogrodów miejskich) nie wolno jeździć wozami, rowerami, wierzchem, ani też prowadzić koni. Również zabrania się wożenia po chodnikach, wszelkich ciężarów.

§ 7.

§ 59 r. u. cz. i p. w m. w Krakowie.

Przepis dotychczasowy jest bez znaczenia praktycznego, sprzeciwia się bowiem obow. ogólnie przep. np. § 2 rozp. Rządu kraj z 30. maja 1855 r. i § 31 ust. o policyi drog. z 5. października 1887 r. Nr. 135 Dz. u. kr.

Należy jechać, bez względu na to, czy ulica jest wolną od ruchu kołowego, czy też nie, tylko lewą stroną ulicy i to jak najbliżej chodnika nie dotykając jednak krawężnika a również należy wymijać na lewo. Wyprzedzać wolno w prawo, jednak tylko wtedy, jeżeli droga jest dostatecznie szeroka a wóz wyprzedzany jedzie powoli, przed nim jest droga dostatecznie wolna i żaden inny wóz nie nadjeżdża z przeciwnej strony.

Na mostach i skrętach oraz na wąskich ulicach nie wolno wyprzedzać. Wozom straży pożarnej i wozom sanitarnym powinny wozy osobowe i w ogólności lekkie wozy bezwzględnie usuwać się z drogi, wozy zaś ciężarowe wedle możności usunąć się lub zatrzymać się w miejscu, celem umożliwienia swobodnego przejazdu.

Wozy próżne mają ustępować wozom naładowanym.

§ 8.

§ 57 regulaminu.

Postanowienia takie zawarte są we wszystkich regul. komunikacyjnych.

W razie napotkania w miejscu krzyżowania się ulic nielicznego oddziału wojskowego należy wozy wszelkiego rodzaju wstrzymać dopóki taki oddział nie przejdzie. Jeżeli natomiast oddział jest liczniejszy, mogą wozy osobowe i lekkie przejechać odstępami, jakie komendant dla przejazdu pomiędzy poszczególnymi pododdziałami zarządzi, wozy zaś ciężarowe i w tym przypadku mają przeczekać zupełny przemarsz wojska.

W innych miejscach należy przechodzący oddział wojska, który również ma maszerować iewą stroną ulic i dróg, wymijać na lewo, wyprzedzać zaś na prawo.

W podobny sposób należy się zachować przy napotkaniu konduktu pogrzebowego, procesyi lub innego pochodu.

§ 9.

§ 62 regulaminu.

W razie znacznego zjazdu wozów lub powozów w jednej ulicy, woźnicy obowiązani są stosować się do rozporządzeń i poleceń wydanych na miejscu przez straż policyjną tak co do wjazdu, jak co do wymijania, zatrzymywania się i zajeżdżania.

§ 10.

Przy zbliżaniu się wozu tramwajowego, skoro tylko odezwie się dzwonek, należy zjechać z toru nawet i na prawą stronę i ewentualnie tam się zatrzymać

w miejscu nie tamującym ruchu tramwajowego. W miejscach, gdzie tor tramwajowy na zbiegu ulic przechodzi przez jedną z nich, a wóz tramwajowy nadjeżdża, należy bezwarunkowo się zatrzymać aż do przejazdu wozu tramwajowego.

W razie płoszenia się koni wskutek zbliżenia się wozu kolei elektrycznej, samochodu, przechodzącej muzyki itp. należy przystanąć i konie silnie trzymać.

W razie zamknięcia z jakiegokolwiek powodu części ulicy baryerami itp. nie wolno objeżdżać baryery, ani jej obalać i jechać dalej przez zamkniętą część ulicy.

§ 11.

Magistrat może zakazać jazdy na pewnych ulicach powozami, wozami, samochodami itp., albo stale albo czasowo, lub też tylko w pewnych oznaczonych godzinach.

W razie potrzeby czasowego zamknięcia ulic i placów, czy to z powodu prowadzonych tam robót, czy też z powodu odbywających się właśnie na nich publicznych pochodów, uroczystości większych pogrzebów itp. Magistrat wyda potrzebne zarządzenia, które ulice, place i na jak długo, dla jakich pojazdów, wozów itd. są dla ruchu zamknięte, oraz którzy dojazd do ulic, placów tych jest dozwolony. To samo odnosi się do ruchu kolei elektrycznej. Magistrat wyda również odpowiednie zarządzenia, normujące porządek jazdy przed teatrami, cyrkami itp. budynkami, gdzie się zgromadza znaczna ilość ludzi.

§ 12.

Zakazany jest przejazd wszelkimi wozami lub automobilami ciężarowymi w obrębie dawnego śródmieścia t. j. plantacyj z wyjątkiem ulicy Franciszkańskiej, pl. WW. Świętych i Dominikańskiego oraz ulicy Dominikańskiej. Tylko wozom jadącym do ulic lub placów śródmieścia z towarami lub materyałami taki przejazd jest dozwolony, mają one jednak jechać ulicą najbliższą do miejsca przeznaczenia, z omińnięciem Rynku gł. Przez Rynek gł. takimi wozami tylko wtedy przejeżdżać wolno, gdy przewożone przedmioty tam się ma dostawić, lub stamtąd odwieźć.

Woźnice, względnie towarzyszący tym wozom, muszą na wezwanie organów władzy każdej chwili podać miejsce dokąd jadą, lub skąd wracają.

§ 13.

Zakazane rodzaje jazdy.

Nie wolno jechać dwom lub więcej wozom obok siebie w szerz drogi. W zwartym szeregu wolno tylko wtedy jechać, jeżeli między kilku wozami zostawione odpowiednie odstępy. Nie wolno przyczepiać wózków z tyłu, a koni z boku lub z tyłu wozu.

§ 14.

Zabrania się jeździć po szynach kolei elektrycznej wyjąwszy konieczną potrzebę n. p. na krzyżowaniu się ulic i przy wymijaniu innych zaprzęgów.

§ 15.

Zatrzymywanie się wszelkich pojazdów na ulicach i placach.

Pojazdy wszelkiego rodzaju, czekające przed domami, winny tak stawać, aby nie były przeszkodą w komunikacji dla pieszych, dla jadących ani też dla ruchu kolei elektrycznej. Powinny one zatrzymywać się przy samym krawężniku chodnika w ten sposób, by umożliwiły innym wozom podejżdżanie pod ten sam dom. W ulicach tak wąskich, że tylko dwa wozy mogą się wyminąć, wolno wozom stawać tylko po jednej stronie ulicy. W szczególności nie wolno zatrzymywać się na czas dłuższy na torach kolei elektrycznej, ani nie wolno stawać po obu stronach ulicy w jednym miejscu.

Bez istotnej potrzeby nie wolno zatrzymywać się z wozami, wózkami ręcznymi itp. przez czas dłuższy; zatrzymywanie takie jest dozwolonem na miejscach na ten cel przez Magistrat wyznaczonych.

Gdy zajdzie konieczna potrzeba pozostawienia wozu przez noc, należy na to uzyskać zezwolenie Magistratu. Wóz pozostawiony przez noc na ulicy należy oświetlić latarkami. W obrębie jednak śródmieścia i ulic, które przechodzą tory kolei

§ 12 (ust. 2) jest nadzwyczaj potrzebny, gdyż bardzo często dają się słyszeć skargi na najeżdżanie pochodów itd. Postanowienia jak obok zawierają regulamina dla Wiednia, Grazu i Berna.

§ 69 z dotychczasowego regulaminu.

Berno, Graz, Lwów.
§ 52 regulaminu.
§ 28 ust. o policji drog.

II. ust. rozp. Magistratu z 24 X 1902 L. 87207.

§ 33 ust. o policji drog.

Wiedeń, Berno, Graz,
Lwów.
§ 50, 60 i 61 dotychczas. regulaminu.

elektrycznej Magistrat bezwarunkowo nie pozwoli na zostawienie wozu przez noc. Przy zbliżaniu się wozu kolei elektrycznej należy inne wozy stojące na torach bezwzględnie usunąć, tak ażeby ruch tej kolei nie był wstrzymany ani tamowany.

§ 16.

Popasanie, ładowanie na wozy.

§ 39 regulaminu.

Popasać i poić konie wolno tylko na miejscach do tego wyznaczonych. Ładowanie lub zdejmowanie wszelkich przedmiotów przed domami i magazynami należy załatwiać szybko, wszelkie zaś odpadki lub materiały służący do opakowania jakoto: słomę, siano, trociny, papiery itp. należy bezwzględnie uprzątnąć. W szczególności nie wolno składać żadnych przedmiotów na torach kolei elektrycznej, ani też zanieczyszczać torów w żaden sposób.

§ 17.

Przewóz materiałów zagrażających bezpieczeństwu.

§ 68 regulaminu.

Materiały zagrażające bezpieczeństwu należy przewozić z zachowaniem wszelkich ostrożności i ulicami przez Magistrat wskazanymi. Przytem należy się stosować ściśle do obowiązujących w tej mierze przepisów*).

§ 18.

§ 30 ust. o policyi drog.

Szybka jazda zaprzęgiem lub wierzchem jest w obrębie miasta zakazana, wolno jechać tylko miernym kłusem. Zakaz ten nie dotyczy straży pożarnej i wozów sanitarnych.

§ 63 regulaminu.

Wozy ciężarowe, bez względu na to, czy są naładowane, czy są próżne, dalej wozy zaopatrzone w łańcuchy i inne brzęczące przedmioty mają w obrębie miasta jechać tylko stępa.

Ustęp o jechaniu łukiem na wniosek bud. m. od. B. ze względu na konserwację krawężników u chodników.

Przy wjeździe z jednej ulicy w drugą, muszą pojazdy jechać stępa; z lewej strony łukiem ku lewej stronie krzyżującej się ulicy bez dotykania krawężnika.

Podobne postanowienia zawiera § 64 r. dla utrzym. czystości i porządku w m. Krakowie.

Należy również jechać tylko powoli (stępa) przyczem woźnice mają dawać znaki ostrzegawcze, głośno wołać lub w razie potrzeby nawet stanąć a to: przy wyjeździe z bram domów, w miejscach krzyżowania się ulic, na mostach, przy zjeżdżaniu po drogach stromych, dalej w takich miejscach, gdzie zgromadzona jest znaczna liczba ludzi.

§ 19.

Zakazuje się ujeżdżania i przeprzągania koni, na placach i ulicach.

§ 20.

Zaprzęgi.

Konie prowadzone w obrębie miasta mają być opatrzone w trzęzę, konie zaś pociągowe w prawidłową uprząż. Zakazana jest jazda końmi bez założenia wędzidła.

Zabronione jest używanie jednego lejca t. zw. powódka. Wozy i cała uprząż winny być w dobrym stanie. Wozy jednokonne mają być zaopatrzone w podwójne dyszle.

Na podstawie § 50 r. cz. i p. w m. Krakowie (częściowo) zresztą regulamin Wiednia, Berna i Grazu.

Przepis ten nabywa mocy obowiązującej w 6 miesięcy po ogłoszeniu tego regulaminu, a nie ma zastosowania do wozów gospodarskich.

Nie wolno używać koni widocznie okaleczonych lub odrazę budzących albo znarowionych.

W zimowej porze muszą być konie należycie podkute.

Uchwała Rady miejskiej z 10. maja 1913 r.

Używanie szpiczastych ocyli u podków jest zabronione. Należy używać w tym celu t. zw. H. ocyli.

§ 21.

Wozy dla celów przemysłowych.

Przepis konieczny celem przeprowadzenia dochodzeń a istniejący we wszystkich większych miastach n. p. (Lwów, Berno, Grac).

Wozy używane dla celów przemysłowych lub zarobkowych muszą w obrębie miasta Krakowa mieć tabliczki, na których ma być widoczne imię, nazwisko oraz adres właściciela, tudzież numer porządkowy wozów, jeżeli właściciel posiada kilka.

*) Rozp. min. z 28. lipca 1877 Dz. p. p. p. Nr. 63 o materiałach wybuchowych Rozp. min. z 24. stycznia 1901 Dz. p. p. Nr. 13 o obrocie olejami ziemnymi.

Tabliczka ta powinna być czarna, najmniej 20 cm. wysoka, a 30 cm. długa, z napisem wyraźnym białym o literach najmniej 5 cm. wysokich.

Tabliczkę należy w dobrym stanie utrzymywać i umieścić z reguły po lewej stronie wozu. Właściciel wozu winien mieć dokładny wykaz swych woźniców, tak ażeby mógł wyjaśnić który woźnica miał sobie powierzony wóz w krytycznym czasie.

Wozy przyjeżdżające z obszaru, na którym obowiązuje ustawa z 5. października 1907 Nr. 130 Dz. u. i rozp. kraj. winny mieć tabliczki odpowiadające przepisom § 24 tej ustawy.

Przepisy tego paragrafu wchodzą w moc obowiązującą we dwa miesiące po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

§ 22.

Wozy ciężarowe.

Wozy używane w obrębie miasta do przewożenia materyałów, mogących zanieczyścić drogi np. piasku, gliny, wapna, ziemi, nawozu itp. winny mieć szczelne skrzynie.

Wzbronione jest wleczenie po ulicach drzew, masztów, słupów, gałęzi itp.

Przewóz przedmiotów o nader nieprzyjemnej woni, dozwolony jest tylko między godzinami 11-tą w nocy a 5-tą rano.

§ 23.

Wozy ciężarowe jadące po ulicach miasta Krakowa, jako to: wozy do przewozu mebli, towarów, drzewa, cegieł, kamieni, piasku, węgla kamiennego, lodu, piwa, wód mineralnych, ciężkich maszyn, wyrobów metalowych, żelaza w sztabach, zboża, mleka itp. powinny mieć koła o obręczach płaskich, gładkich i bez ostrych brzegów; najmniej 10 cm. szerokich, przy wożeniu zaś ładunków ponad 3500 kg. 15 cm. szerokich. Przepis ten nabywa mocy obowiązującej w 2 lata po ogłoszeniu tego regulaminu a nie ma zastosowania do wozów gospodarskich.

Ładunek na wozie ma być tak ułożony, aby nie mógł spaść lub spowodować przewrócenie się wozu i nie powinien sterczeć poza wóz.

Ostatnie postanowienie nie dotyczy ładunków siana i słomy.

Przedmioty wywołujące podczas jazdy łoskot lub wydające dźwięk, należy tak przymocować i zaopatrzyć (ewentualnie przez podłożenie słomy itp.) żeby nie sprawiały hałasu.

Wozy przewożące przedmioty o przykłej woni, winny być zaopatrzone szczelnymi przykrywkami z blachy, drzewa lub czystego płótna.

Wozy służące do rozwozu beczek z piwem powinny mieć resory, wozy ligarowe mają mieć ligi najwyżej 7 m. długie; wozy zaś t. zw. platformowe i wozy służące do rozwozu piwa t. zw. wiedeńskie mają być najwyżej 2'5 m. szerokie a muszą być zaopatrzone galerijką ochronną.

Każdy wóz z ciężarem ma być zaopatrzony w należycie działający hamulec. Zakazuje się używania hamulców łańcuchowych, lub takich przyrządów do hamowania, które psują tor jezdny.

Wozy reklamowe nie mogą być tak przybrane lub oświetlone, iżby przez to płoszyły się konie. Wozom takim nie wolno stawać na ulicach i placach.

§ 24.

Oświetlanie wozów.

W porze nocnej lub podczas gęstej mgły wszystkie bez wyjątku wozy oświetlone być mają latarniami zdala widocznymi, o szklach bezbarwnych

§ 25.

Sanki.

Sanki winny być zaopatrzone w dzwonki umieszczone u dyszla lub przy uprzęży.

§ 26.

Woźnice.

Osobom, nieumiejącym powozić, a nadto dzieciom, niżej lat 14-tu nie wolno powozić lub dozorować koni.

§ 24 ust. o policyi drog.

W tym względzie istnieją już rozmaite rozp. Magistratu, które tu zebrano.

§ 15. i 16. ust. o pol. drog.

Wnioski Bud. m. Oddz. B. ze względu na konserwację torów jezdnych, w myśl uchwały Rady miejskiej z 10. maja 1913 r.

§ 67 regulaminu.

§ 54 regulaminu.

§ 26 i 27 ust. o pol. drog.

Przepis już obowiązujący.

§ 17 ust. o policyi drog.

§ 23 ust. o policyi drog.

§ 25 ust. o policyi drog.

§ 35—38 ust. o pol. drog.

§ 27.

§ 46 regul. uzupełniony
rozp. Magistratu z dnia 12.
grudnia 1909 L. 104983.

Woźnikom nie wolno pozostawiać zaprzęgu bez dozoru ani nie wolno jednemu woźnicy prowadzić kilku zaprzęgów.

Woźnice obowiązani są przy wozach jednokonnym a jednodyszlowym w obrębie śródmieścia i w ulicach okalających planty oraz w ulicach, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej prowadzić konie za uzdę, idąc pieszo obok niego z lewej strony. Magistrat może obowiązek ten rozszerzyć także na inne ulice.

Woźnica ma także prowadzić konia, względnie konie, jeżeli miejsce na wozie dla woźnicy tak jest umieszczone, że tenże niema wolnego widoku na wszystkie strony.

Również należy w sposób wyżej opisany prowadzić konia, jeżeli dyszel nie jest silnie przywiązany do chomonta rzemieniem lub łańcuszkiem najwyżej 40 cm. długim.

Przeciążanie wozów ponad siły konia, jak również wszelkie złe obchodzenie się ze zwierzętami pociągowymi jest surowo wzbronione*.

Woźnica obowiązany jest zwracać pilną uwagę na konie (motorowy na mechanizm motoru) i na warunki ruchu ulicznego.

Jeżeli ulica jest pustą lub ruch na niej mały, może jazdę przyspieszyć, w razie zaś większego ruchu ma jazdę zwolnić.

Woźnica (szofer) ma zwracać uwagę na każdą przeszkodę, choćby tylko przypadkową na ulicy lub placu, jak na nienaprawione jeszcze uszkodzenie bruku, nieusunięty jeszcze materiał i tp. W razie zagaśnięcia latarni przydrożnej winien zwolnić jazdę w miejscu słabo oświetlonym.

Woźnica (szofer) ma również zwracać baczną uwagę na wszelkie znaki ostrzegawcze.

Woźnica obowiązany jest przechodniów ostrzegać głośnym wołaniem a w razie potrzeby stanąć.

Szofer powinien w porę dawać przepisane sygnały motorowe a w razie potrzeby stanąć.

Woźnica jadący przed drugim pojazdem, ma dać znać ręką, podniesieniem bata i tp., że się zatrzymuje, zmienia kierunek jazdy lub nawraca.

§ 28.

Każdy woźnica jest obowiązany na wezwanie osoby do utrzymywania porządku publicznego ustanowionej (czy to głosem czy ruchem ręki uczynione) natychmiast się zatrzymać.

§ 29.

Wozy ręczne, taczki i tp.

Uchwała Sekcji I.

Postanowienia powyższych paragrafów odnoszą się analogicznie do ruchu wózków ręcznych, taczek i td., które mają być z reguły ciągnięte, a tylko wyjątkowo mogą być popychane, o ile rzeczy złożone na wózkach nie zasłaniają widoku popychającemu wózek.

Popychanie wózków i tp. dyszlem naprzód jak również siedzenie na wózkach ręcznych taczanych po pochyłych ulicach jest surowo zakazane.

§ 30.

Wozy motorowe.

Co do wozów motorowych należy ściśle przestrzegać rozporządzenia minist. spraw wewn. z 27 września 1905 Dz. u. p. Nr. 156, a nadto stosować się do niniejszych przepisów.

Rozp. Magistratu z d. 18.
czerwca 1913 L. 67347.

O ile automobile jadą ulicami i placami śródmieścia (§ 12) szybkość jazdy ma wynosić stosownie do § 46. ust. 2. powyższego rozporządzenia najwyżej 6 km. na godzinę.

Do ciężarowych wozów motorowych można przyczepiać w obrębie miasta tylko jeden wóz, jeżeli zaś ich konstrukcja jest tego rodzaju, że idą one tym samym torem co wóz motorowy, przyczepiać można najwyżej 3 wozy.

*) Rozp. Min. z 15. II. 1855 Dz. p. p. Nr. 31. karanie należy do zakresu działania c. k. Dyrekcji Policji.

§ 31.

Rowery, motocykle.

Postanowienia powyższych paragrafów mają analogiczne zastosowanie także do jazdy rowerami, motocyklami i td. § 41—50 ust. o pol. drog.

ROZDZIAŁ III.

§ 32.

Pędzenie i przewóz bydła.

Bydło i nierogaciznę można prowadzić, lub przewozić tylko ulicami, które Magistrat oznaczy w drodze rozporządzenia. § 40 ust. o policyi drog.

Przewóz cieląt i tp. może się odbywać tylko na wozach w ten sposób, że mają one stać na wozach lub leżeć na podściółce jedno obok drugiego, nigdy jedno na drugim. § 72 i 73 regulaminu.

Przywiązywanie bydła przed domami, gospodami i szynkowniami jest zakazane.

§ 33.

Bydło rogate wprowadzone przez rogatki do miasta ma być przed przebyciem rogatek powiązane za rogi, najwięcej po 4 sztuki. Poszczególne sztuki należy prowadzić na powrozie. Buhaje mają mieć zasłonięte oczy i każdego powinno prowadzić przynajmniej dwóch ludzi. § 74 regulaminu.

Wypuszczanie na ulicę drobiu, bydła rogatego, nierogacizny, owiec, kóz i tp., jak również pędzenie stad gęsi jest zabronione w obrębie dzielnicy I—VIII i w ulicach przez które przechodzi tor kolei elektrycznej. Pasanie bydła na gruntach nie oparkanionych w dzielnicy I—VIII jest zakazane. Wedle regulaminu miasta Wiednia i Berna. § 76 regulaminu.

ROZDZIAŁ IV.

Ogólne zakazy tamowania komunikacyi.

§ 34.

Na chodnikach lub ulicach nie wolno pozostawiać przedmiotów utrudniających swobodną komunikację.

§ 35.

Roboty ziemne i brukarskie.

Roboty ziemne i brukarskie należy prowadzić ściśle wedle wydanych przepisów i poleceń organów miejskich, a kierujący robotą winien baczyć, aby o ile możliwości część ulicy była wolna dla komunikacyi, oraz aby miejsce zajęte na roboty zaopatrzone w baryery, znaki ostrzegawcze, nocą zaś latarki. Wniosek Bud. m. Od. B.

§ 36.

Ochrona chodników.

Przy czyszczeniu chodników, jak i przy wprowadzaniu lub wyprowadzaniu z domu ciężarów jak: pak, beczek, węgla, cegieł, kamieni i tp. baczyć należy aby nie uszkodzono chodnika. Wniosek Bud. m. Od. B.

W razie konieczności wjechania do realności lub wyjechania z realności z ciężarami, albo przeprowadzenia ciężarów w poprzek chodnika betonowego lub asfaltowego, należy tam gdzie niema urządzonego przejazdu przez chodnik, nakryć chodnik deskami.

§ 37.

Zabezpieczenie przy składaniu materyałów.

Przy składaniu cegieł i kamieni należy natychmiast odmieść pozostałe przy wyładowaniu okruchy. Wniosek Bud. m. Od. B. i regul. Lwowa i Berna.

Drzewo, belki, żelazne szyny, trawersy należy składać (nie zrzucać) ostrożnie na podkład z progów drewnianych.

Rąbanie drzewa opałowego na ulicy jest surowo zakazane.

§ 35 regulaminu.

Drzewo opałowe można chwilowo składać na ulicach (z wyjątkiem ulic i placów śródmieścia, ulic otaczających planty, oraz ulic, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej) i to tylko przed domami, w których niema podwórza i nie dłużej jak tego wymaga konieczna potrzeba. Drzewo to należy składać przy samym chodniku w małe bloki, wykluczające możliwość osunięcia się i tamowania komunikacji. Jeżeli dom ma podwórze należy drzewo opałowe znieść wprost z wozu na podwórze lub do piwnic.

Składanie węgla i materiałów budowlanych podlega osobnym rozporządzeniom Rady miejskiej.

ROZDZIAŁ V.

§ 33.

Postanowienia karne.

Osoby przekraczające przepisy niniejszego regulaminu karane będą w myśl postanowień § 60 ust. 30 statutu miejskiego karą pieniężną aż do wysokości 200 K lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej karą aresztu do 20 dni.

Przekraczający przepisy niniejszego regulaminu odpowiadają nadto za wyrządzoną jej szkodę.

§ 39.

Organy nadzorcze.

Czuwanie nad przestrzeganiem niniejszych przepisów należy do organów c. k. Dyrekcyi Policji i Magistratu miasta Krakowa, karanie zaś do Magistratu miasta Krakowa w myśl § 60 i 102 lit. w. statutu dla miasta Krakowa, jeżeli nie mają zastosowania przepisy powszechnej ustawy karnej.

§ 40.

Przepisy niniejszego regulaminu nie naruszają postanowień rozporządzeń, wydanych w sprawie przemysłowego rozwoju lub przewozu towarów.

§ 41.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Przepisy § 20, 21 oraz 23 ust. 1 wchodzi w życie w terminach w tych §-fach wymienionych.

§ 42.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego regulaminu tracą moc odnośne postanowienia regul. utrzymania porządku i czystości dla miasta Krakowa z dnia 24 sierpnia 1884 L. 5874, a mianowicie postanowienia § 31, 35 (odnośnie do składania drzewa) 39, 40, 41 i całego rozdziału III. §§ 43—76 tudzież te rozporządzenia Magistratu, które normują przedmioty objęte niniejszym regulaminem.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.